

Sygn. akt IV CSK 105/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa E. Spółki Akcyjnej w G.
przeciwko "A." Spółce Akcyjnej w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 lipca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. akt XII Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi wskazuje na nie rozpoznanie przez Sąd drugiej instancji istoty sprawy z tej przyczyny, że nie rozstrzygnął o zarzutach zgłoszonych przez pozwaną w apelacji (I lit. a pkt III, I lit. b pkt i oraz II, I lit c pkt II oraz III lit. a i b oraz zastosował konstrukcję domniemania faktycznego dotyczącego faktu nielegalnego poboru prądu i przerzucił na pozwaną ciężar dowodu przyczyn zużycia faktycznego prądu.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu.

Zaistnienia tej przesłanki nie może w sposób oczywisty uzasadniać twierdzenie o nierozpoznaniu istoty sprawy, skoro dochodzi do niego wtedy, gdy rozstrzygnięcie sądu nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy albo zaniechał on zbadania materialnej podstawy żądania lub merytorycznych zarzutów

strony, a skarżący takich uchybień nie zarzuca. Podniesione natomiast nierozpoznanie zarzutów apelacji może stanowić podstawę zarzutów naruszenia przepisów postępowania, których we wniosku skarżący nie przytacza, jak również nie wykazuje jaki wpływ miałyby to uchybienie na rozstrzygnięcie Sądu drugiej instancji. Umknęło również uwadze skarżącej, że powołana przesłanka może zachodzić, gdy wskazane naruszenie przepisów postępowania podlega kontroli Sądu Najwyższego i *prima facie* jest oczywiste. Zawarty w art. 398³ § 3 k.p.c. zakaz oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów oznacza również niedopuszczalność powoływania się przez skarżącego na te błędy postępowania, które dotyczą bezdowodowego ustalenia przez sąd faktów stanowiących podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, w tym na naruszenie art. 231 k.p.c. dotyczącego domniemania faktycznego. Nie świadczy o oczywistości skargi argument o obciążeniu pozwanej obowiązkiem dowodowym obowiązkiem wykazania przyczyn różnic w poborze energii w określonych okresach czasu, pomijający wiążące Sąd Najwyższy ustalenie o dokonaniu nielegalnego poboru energii oraz zasadę ryzyka odpowiedzialności odbiorcy nakładającą obowiązek wykazania, że pobór nastąpił z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności. Brak zatem podstaw do przyjęcia, że nastąpiły kwalifikowane uchybienia przepisom postępowania o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).